

Fremsat i *Folketinget* $24/11$ (F. Sp. 1178). 1. Beh. $30/11$ og $1/12$ (F. Sp. 1375 og 1414). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Retoft, Fr. Dalgaard, H. P. Hansen [Præstø A.], Hauberg, J. P. Jensen, M. F. Mortensen, M. K. Sørensen [Formand], Hassing-Jørgensen, Peder Clausager [Sekretær], Knud Kristensen, Laurits Pedersen, Edvard Sørensen, Korsgaard, O. Kier og Jens Thomsen). Betænkning (B. Sp. 405) afgivet $14/3$. (Ordfører: Retoft). 2. Beh. $16/3$ (F. Sp. 3365). 3. Beh. $16/3$ (F. Sp. 3453). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $19/3$ (L. Sp. 1166). 2. Beh. $19/3$ (L. Sp. 1232). 3. Beh. $19/3$ (L. Sp. 1233). *Loven stadfæstet 20. Marts 1940*. (Lov-Tid. Nr. 95). Traadt i Kraft straks.

For Finansaaret 1939—40 blev der i Henhold til Lov af 15. Marts 1939 om overordentlig Indkomstskat til Staten, jfr. Lov af 18. Marts 1938 (Aarbog 1938—39, Side 143), i Tillægsskat og Merindkomstskat udskrevet i alt ca. 32 Mill. Kr., hvortil ved Lov af 30. Oktober 1939 om midlertidig Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten (se Nr. 17) føjedes ca. 47 Mill. Kr., der skulde opkræves som et Tillæg til de ordinære Skatter paa 40 pCt.

Til Afløsning af disse Skatter fandt Finansministeren det med Henblik paa Krigssituationens ekstraordinære Krav paakrævet at gennemføre yderligere Forhøjelser, og han lod derfor udarbejde Forslag til en Skattelov, der skulde gælde for 1940—41 og 1941—42, og som ansloges til at ville indbringe 103 Mill. Kr. aarligt eller 24 Mill. Kr. mere end de ovennævnte Love, der var gældende for 1939—40. Paa Grund af Vanskeligheden ved at overse, hvordan de finansielle Forhold vilde udvikle sig, var det dog forudsat, at Satserne for den overordentlige Indkomstskat af Personer skulde kunne forhøjes eller nedsættes paa Finanslovene for 1940—41 og 1941—42 med en for alle Skatteydere fælles Procent.

Der opstilledes i Lovforslaget *et nyt Grundlag for den ekstraordinære Beskatning* af saavel Personer som Selskaber, og *Merindkomstskatten* blev indføjet som et Led i Beregningen af den overordentlige Indkomstskat af Personer, hvorimod Selskaber skulde fritages for at beskattes særligt af Merindkomst.

For *Selskabernes* Vedkommende var det nye Grundlag udformet paa en saadan Maade, at Skatten blev væsentlig højere for den Del af Indkomsten, der udbetales i Udbytte til Aktionærerne, end for den Del, der henlægges til Reserver m. v. Skatten deltes i to Rater, hvoraf »Udbytteraten« skulde beregnes efter Størrelsen af det fastsatte Udbytte og fradrages dette, forinden Udbetalingen til Aktionærerne fandt Sted,